

Sevindik Nəsiboglu
AJB-nin üzvü

Vətən mühərribəsi iştirakçı, Qarabağda keçirilən antiterror əməliyyatlarında qəhrəmançasına şəhadət qovuşan hərbçimiz kiçik çavuş Yusif Ələsgər oğlu Əhmədovun özü xatirəsinə həsr edirəm (22 dekabr 1989-cu il, Xocavənd rayonu Güməşli kəndi - 19 sentyabr 2023-cü il, Xocavənd rayonu Qırmızı Bazar qəsəbəsi).

Vətən sözü... Bu söz 5 hərfdən ibarət olan, səkilcisiş, bir kökden bərət olan sədən bir söz kimi görünür bilər... Amma bu belə deyil... Deyilmiş də... Biz üstündə gəzdiyimiz və yaşıdırımızı bu quru torpaq parçasını qanımızla, canımızla Vətən etdiyimiz andan bunu sübut etmişik ki. Vətən sədo bir məshum, bir söz deyil və heç zaman da ola bilməz. Vətən bəzilərinə anadır, bəzilərinə atadır. Bəzilərinə oğuldur, bəzilərinə isə hər seydür... Vətən uğrunda olduğun qurban verənləro bu söz dəha qox tanışdır... Bəzilərinə içində ev qurdugu, yaşıdırğı, boy-aşa çatlığı, neçəneqə acılı-sirinli xatirələrini bəltüsdüyü bir məkan... Bəziləri üçün ilk sevgidir, bəziləri üçün tok sevgi. Bəziləri üçün ilk söz, bəziləri üçün son sözdür VƏTƏN! Bəzilərinə iso bu saydıqlarından heç biri bir şey ifade etməz. Onlar Vətənin qodrını bilməyən, harada çörək təpələrlə, güzərənləri xoş keçdişə, orani vətən bilən və ya bilməyen qolbsız, könülsüz insanlardır və onlardan heç zaman anlayış gözləməyin. Ancaq dünənda, xüsusilə do Azərbaycanlı Vətən hamı üçün tökdür: uğrunda canını gözünü belə qırpmadan vero biləcəyin qodr böyük bir məşhüm. Vətən üçün tarix boyu, yaxın tariximizdə son 30 ilde, xüsusilə do son 3 ilde neçə-neçə vətən oğulları, qohromanları, ığidlər canlarını qurban verdilər. Onlar bundan zərrə qodr do olsa, peşənən olmadılar. Çünkü Vətən kolmosı onlara dünənya goldikləri ilk andan tanış, müqaddəs idi. Onlar əsl türk, əsl azərbaycanlı ığidləri olduqları üçün Vətəni canlarından, həyatlarından eziy tutdular və ölümü bə yolda gözə almadan heç vaxt çəkinmədilər. Son nəfəslərini dərdində də gülümşəyər Vətən kolmosunu sələyərək bə dünənya tərk etdilər. Deməli, Vətən üçün ölməyə davomırsı... Vətən onun uğrunda sırin canını, həyatını, canından çox sevib deyər verdiyin ailəni, yarını, usaqlarını bir göz qırpmında tok qoyub gedəcək qodr dəyərli imis... Bunu sübut etdi Azərbaycan oğulları, ığidləri, qəhrəman Azərbaycan şəhidləri...

Bu gün o qohromanlarımızdan, yenilməz ərənlərimizdən birinin ömür sahifələrini vərəqleyəcəyik. O qohromanımız hələ 2-3 yaşlarında, "ağlı keşməyən" bir uşaq kimi tərk etmələr olduğu doğma torpağına 30 il sonra qohroman bir əsgər kimi qayıdan, sağlığında göstərdiyi sücaetlərə görə ordenlərlə təltif edilən, 44 günlük Vətən mühərribəsindən sağ çıxsa da antiterror əməliyyatları zamanı doğulub-böyüdüy torpaqlarda qəhrəmançasına Şəhidlik zirvəsinə ucalan hərbçimiz - kiçik çavuş Yusif Ələsgər oğlu Əhmədovdur!

Yusif Ələsgər oğlu Əhmədov 22 dekabr 1989-cu ilde anadan olmuşdur. Özü

VƏTƏNİN YENİLMƏZ İGİDİ YUSİF

qəhrəmanlar yetirən, illərlə yağı tapdağında olub 30 il sonra ağ güne çıxan doğma Xocavənd torpağının - Xocavənd rayonunun Güneşli kəndinin sakini idi. Yusif bu gözəl, tərəvəti, ilin hər faslinde başqa bir füsunkarlığı ilə seçilən doğma Qarabağ torpağında dünyaya göz açan zaman bu diyarlarda vəziyyət elə də pis olmasa da çox yaşı da sayılımdır. Bu gözəl diyərdə illərlə bizim çörəyimizlə bəşlənmiş, zaman-zaman bizo xəyanət etsələr de ulu bəbabalarımız torəfindən dəfələrlə əfv edilmiş və onlardan hedən artıq hərəmet, izzət görüb azınlılaşmış, hərəmləmiş separatçı Qarabağ ərəmoniləri Xankondidə, eləcə de digər orazılardə Qarabağı Azərbaycandan qopmaq, ayırmاق üçün töbülgətlər apparı, nümayişler və mitinqlər keçirildilər. Xain gözələri uzun illər boyu Qarabağda olan və buranı hər vechələ bəzən qopmaq isteyən nəkər ərəmonilər bununla öz isteklərinə nail ola bilməyəcəklərini anladıqları üçün boş qalan əllərini silahlara doldurdular və dinc əhalimiz qəddarcasına, amansızcasına hücumlar etməyə başladılar. Yusifin dünyaya göz açdığı zaman o qanlı qətlamların, terrorların olmasına hələ 2-3 il vardi. Lakin ərəmonilər azərbaycanlıların arasına heç olmadıq qodr açılmış, münasibətlər pisləşmişdi. Qarabağın əsl sahibləri olan azərbaycanlılar bə terroru atışmalarından və qarşılurmalarдан narahat idilər. Növində yolunda getmədiyi və getmeyeceyini fikirləşsələr ərəmonilərin onları torpaqlarından qovacaq qodr irolı gedəcəyini, bütün sorhədləri aşacaq təsəvvür belə etməzdilər.

Təcəssüflər olsun ki, hər sey yox, demək olar ki, heç no bizim gözəldiyimiz və istədimiz kimi olmayı. O zamanlar təkənmiş Azərbaycanı bər dala təkəyon və güclü, ağa qara deyən havadərlər, arxa-dayaq sahib olan ərəmoni vandalları Qarabağdakı azərbaycanlılara divan tutmaga başladılar, onların evlərini, mal-mülklərini zorla əllərindən aldılar, qadın-uşaq, qoca-cavan deməyərək hər kəsin qanını su yerinə axıtdılar. Bunların hamisi bir anda baş vermedi, hadisələrin bə yero golib çıxmazı bir neçə il çəkdi. Ərəmonilər bə bir neçə ilde sevo-sevo, öz vəhşi əməllərindən lozzat alaraq biza olmazın zülm və oziyyətlər yaşadılar. 1994-cü ilə Ulu Öndərimizin uzaqgörən siyaseti və böyük teşəbbüsü ilə elan olunan atəşkoso qodr bu vəziyyət belə do davam etdi. Qarabağda bir nofər do olsun azərbaycanlı qalmadı. 1 milyondan çox qacqın və möcürü köçkünlərimiz üçün əzablı, moşqotlı günlər hələ təza başlamışdı.

O möcürü köçkünlərimizdən və qacqınlarımızdan sadəcə biri idı balaca Yusif. Xocavənd vəndlər torəfindən işgal ediləndən hələ 3 yaşı var idı onun. Doğma torpaqlarından, yer-yurdundan ayri düşündə o hələ uşaqlıq dövrünün on gözəl çağlarını yaşamalı olan məsəm bir uşaq idi. Qaçqaçla, qovaqvolla bə yerləri tərk etdiyi günlər yadına dumanlı halda da ola düşməsə bələ sonralar ona çox böyük və ifade edilməyəcək qodr dərin bir əzab, əziyyət hissi vərəcək, o günlerin ağırsı, acısı onun canından ömür boyu çıxmayaçaqdı. Lakin idindi Yusif hələ balaca idi. Onun üçün de əzab dolu günlər hələ idindi, yəniçən başlayırdı.

Yusifdəki Vətən iżtirabları, azabları uşaqlıq vaxtından özünüñ en şiddəti halını almağa daşladı. Yusif Vətənə Vətənindən ayrı düşüyən zaman orzindən tanış oldu. Ağlı kəsen kimi ilk olaraq bunu öyrəndi: torpağının Qarabağ, Vətənin Azərbaycan olduğunu, Qarabağın da Azərbaycan torpağı olduğunu, həmisi də belə olacaqını bildi və bunu beyninə həkk elədi. Yusifin Vətənə ilk tanışlığı elə də xoş keçməmişdi. Yusif uşaq eqli, zəkası ilə valideynlərinə belə bir sual vermişdi: "Bəs əsgər evimiz Xocavənddədirse, biz niye başqa

yerdəyik?". Bu suala valideynləri nə cavab verəydi axı? Bu suala kim doğru-düzgün, ciddi bir şokkə, əli əsməmiş, dodağı titrəməmiş, gözündən bir damla da olsun yaş axmamış cavab verə bilərdi? Kim bəsualı cavabında öz ağrısını, acısını gizlədə bilərdi? Bu sualın cavabının özündə sənsuz kəder, iżtirab var idi. Əlbottə ki, Yusifin ailəsi o cür gözəl, səfali diyari, nurlu torpağı öz istekləri ilə tərk etməmişdilər, etməzdilər de. Bunun əslə sobobınındı idindi əyriyyət. Yusif üçün baha başa golordi. Bunu öyrənməye aylar, illər, bəlkə də bir ömür lazım golordi. Valideynləri Yusifa Vətən sevgisinə aşılaşmaqla parallel olaraq Vətən həsəretini de aşıylardırlar. Onlar Vətənə qovuşmağın vüsələm Yusifdə gördürlər, onu gərəndə ümidiyorlardı, qəlibləri min cür gözəl arzular və dileklərə dolurdular. Onlar bu çotin zamanlarda, əzab və iżtirab dolu günlərdə tok toskinliyi oğulları Yusifdə gördürlər. Bu ümidiyorlər de Vətənə yenilməz, möglubedilməz

bir igid yetişirdi. Yusifin timsalında onlar Qazan xanın qara donlu kaiflərə qan udduran Urusunu, Dirso xanın bəi buğanı cavan yaşda aşaran Buğacını yetişirdi. Onlar inanırdılar ki, Yusif goləcəyin "Dədo Qorqud dəstəni"na əçvəriləcək, ham dəstən yazacıq, ham də dastan olacaq. Yusif özü də bunu todricən özündə hiss etməyə başlayırdı...

Yusif bə votonporvəlik hissili ilə keçirdi ömrünü uşaqlıq, yeniyetməli və gonelik dövrünü. O, orta tohsilini tamamladıqdan sonra ilərək bir an belə düşümdən Vətənə olan əsgər borcunu yerinə yetirməyə tölsədi və Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin sıralarında hərbi xidmot etməyə başladı. 2008-2010-cu illərdə əsgər olaraq Vətənən keşiyində dayandığı zaman əsl nümunəvi əsgər kimi hərbi xidmot edirdi Yusif. Hərbi hissədə ona verilən təşəvvürlər şəxsi ığidliliklə və böyük bacarıqlıq vərəcəyinə bənzərdi. Yusif qəliblər və bəzən qələyənlərə qarşı parlaq olacaqdan heç də şübhələnmirdi. Aylar ötür, fəsillər deyisiş, illər keçirdi. Yusifin hərbi xidmotini başa vurmaşına as vaxt qalırdı. Lakin hələ də Yusifin gözəldəyi o gün golib çatmayıb. Doğma torpağı Xocavəndin, Qarabağın azad olacaqı o gənə bütün ömrünü, keçmişini və goləcəyini bağlamışdı Yusif. O gün əğrında canını verməyə de hazır idi. Ele bəlkə də bunun üçün əsgərliyi getməyi hər kəsən çox istemiş və sonunda Vətənə əsgər borcunu yerinə yetirməyə başlamışdı. Ancəd Yusifin hərbi xidmot etdiyi müddət orzində de təessüflər olsun ki, Qarabağ dərdi bizim

sağalmaz yaramız olaraq qalrırdı və hemin illər dəha da dorinleşirdi. Cüntü 2010-cu ilin iyun ayında Azərbaycan Ordusunun qəhrəman hərbçisi, goləcək Azərbaycanımızın Milli Qohroman adını alacaq olan əigidimiz Mübariz İbrahimov tövəkənə düşmənlərlə aslanları kimi düşüyüş, yüzlərlə düşmən asqrını möhv etmiş, lakin sonda qəhrəmançasına Şəhidlik zirvəsinə ucalmışdı. Mübarizin qisasının düşmənlərimizdən alınması ilə illərlə üreyi çarpan Azərbaycan əgərlərindən biri, bəlkə də elə birincilərindən biri də Yusif özü idi. Ona görə ki, Mübarizin uğrunda şəhid olduğu Qarabağ torpaqlarından çıxan zaman Yusif hələ uşaq idi. O torpaqlar onun mənbəyi, boyabaşa çatması da doğuldugu yerlər idi. O yerlər hələ də düşmən tapdağında idi. O torpağın azadlıq məhləqə gərgələşmədi idı. Yusif gecə-gündüz bunu fikirləşir, söhbət Qarabağdan gedəndə bir yerda qorur tuta bilmirdi.

2010-cu ilde hərbi xidmotini başa vurduqdan sonra bir müddət mülki sahədə fəaliyyət göstərdi Yusif. Cüntü o, əsgərləyə gedəndə evdə qoyduq ilə üzvlərinə kömək etməyi də özüne böyük bir borc hesab edirdi. 7 il müxtəlif sahələrdə çalışmaqla ailəsinə kömək etdi. Lakin illər keçdikcə, xüsusilə də tarixa "Aprel döyüşləri" kimi daxil olmuş Lələtopa uğrunda gedən döyüşlərdə verdiyimiz onlara qəhrəman Şəhidlərimizdən sonra mülki həyatda çalışmağı bacarmayacağını anlayırdı. Ordudan ayrı dura bilməydim, bu 7 il içərisindən də ordudan bir an belə ayrı durmadığını anlayırdı. Biliirdi ki, o, ömrünü Qarabağın azadlığına bağlılığı kimi rəşadəti ordumüzədən dağlayırdı. Ona görə də 2017-ci ilde müddətdən artı hoqiqi hərbi xidmot qulluqçusu kimi yenidən ordu sıralarına qayıdı. "Həmələ" təbərunun seçilən, qəhrəman əsgərlərindən biri kimi xidmot etməyə başlaşdı Yusif. O, Qarabağın azadlığına böyük ümidi bəslədi. Yusif özü də bunu tədricən özündə hiss etməyə başlayırdı.

Nohayət, Yusifin qızdan basıldıyi o ümidi bir gün gerçəkləyiçərildi. 27 sentyabr 2020-ci ilde artıq əzəz mərasimindən daşın bir çay kimi azınlıqla sorhəd tanımaya düşmənə dərəməyin vaxtı gəlmidi. Şəhidlərimiz, Xocalının, Qaradagliının, Qarabağın, Mübariz İbrahimovun, 2020-ci ilin iyulundan Tovuz döyüslərindən qəhrəmançasına Şəhidlik zirvəsinə ucalmış əsgərlərimiz və qəhrəman generalımız Polad Həsəmovun qisasını almaq vərəcək. Yusif həyati dərk etdiyindən bu vaxta qodr haradada 20 iləndə artı diki bə günə gözlöyirdi. Bu gün onun üçün həyatında təkrarı olmayan toy-bayram idi. Ona görə də qabaqda gedəndən biri də olmıyrdı. Yusif. Özü və qardaşı ilə bir qardaşı ilə bir qardaşı. Qardaşlarından biri Atif də onun kimi hərbçi olaraq ona cəngələşdən almışdır. Digər qardaşı Yasın isə hərbçi olmasa də mülki fəaliyyət göstərərək əsgərlərimizə kömək etdi. Yusif özü döyüş yolu Füzuli rayonunun Horadız kəndindən başlaşdı. Mübaribin ilk günündə rəşadəti əsgər yoldaşları ilə birgə həmin kəndi azadlığına qoşulduqdan sonra Füzuli istiqamətinə döyüş yolu və davam etdi. Sonra isə haqqı savasını Cəbrayıla, oradan da Qubadlıya yaxınlığından başlayırdı. Yusif müqəddəs amalının gerçəyə çevriləndi. Yusif özü qodr yaxın olduğunu hiss etdi və bu, həqiqətən də belə idi. Mübaribin zamanı döyüş əməliyyatlarının rohborlarından olan Yusif mənəfət düşmənlərin yerlə-yekşən edilmişdi, qanına qoltan olunmasında böyük rəşadət göstərir, vəzifə borcunu loyaqatla və vəzifələrini yerləndirir. Mübaribin on qanlı günlərində Yusifin doğma torpağında - Xocavəndində döyüşib, bu gözəl diyarında kəndlərini azad etmək də nəsib olmuşdu. Hər şey Yusifin, onun ailəsinin ürəyinə gedirdi. (Davamı var)